

Küçükken kurulan pilotluk hayali...

“Kralın İmzası”yla belgesellere konu olan yeşil sahaların ve meşin yuvarlağın tartışmasız en bildik ismi Hakan Şükür. Peki onun daha amatör bir futbolcuyken pilot olmayı hayal ettiğini biliyor muydunuz?

Çocukken asker olma ve pilotluk sevdası nasıl ortaya çıktı ve şekillendi?

Askerlik, mevki ve üniforma itibarıyla saygı duyulan bir meslek. Sakaryaspor altyapısında antrenmana gidip gelirken karargah birliğinin önünden geçerdik ve antrenmandan sonra orada çay içerdik. O dönemde askerliğe karşı ilgim artmaya başladı. Belki samimi davranışları, erken yaşlarda asker olma güdümü pekiştirdi. Sakarya gibi ufak bir yerde her an uçak göremezdik, bu yüzden uçaklara karşı bir özlemim vardı hep. Pilotların yerinde olmak isterdim. Uçak, uzağa karşı özlemi ifade ediyordu benim için. Bir hayaldi ama pilot olmayı çok istemiştim.

Futbola buluşmanız nasıl oldu?

Sakaryaspor'da ve yörenin takımlarında futbol oynayan, yöneticilik de yapan babam doğal olarak beni de futbola yönlendirdi. Sakaryaspor o dönem itibarıyla çok önemli yıldızlar çıkarıyordu. Galatasaray'da ve Fenerbahçe'de şöhret olmuş oyuncular o yıllarda Sakaryaspor'dan çıkmıştı. Onları görerek, onlardan bir şeyler öğrenerek, tabii babamın da teşvikiyle futbola yöneldim.

Salon sporu olması nedeniyle basketbola karşı da ilgim vardı. Okul dönemlerimde basketbol oynadım. Babam, futbol sevgisi ve futboldaki yeteneklerim nedeniyle basketbola hayır demiyordu ama ikisini birden yürütmemi istemiyordu.

Sakaryaspor bünyesinde atletizm de yapıyordum. Lisansımda üç branş yazıyor-

du. Futbolu tercihimin biraz da ekonomik şartlara dayandığını söyleyebilirim.

Kimliğinizi diğerlerinden nasıl ayırt ediyorsunuz? Hakan Şükür'ün kendine has özellikleri nelerdir?

Öncelikle fiziksel özelliklerim diyebilirim. Uzun boylu oyuncuların hareket kabiliyetleri biraz daha sınırlı oluyor. Belki de basketbolun ve atletizmin bana getirdiği avantaj nedeniyle daha hareketli ve hızlı olduğumu düşünüyorum. Bu yönümü geliştirme fırsatı çok buldum. Fiziki özelliklerimi koruyabilmek adına sporu, sadece antrenmanın içine değil sosyal hayatımın içine de sokmaya çalışıyorum. Mesela asansör yerine merdiven kullanmayı tercih ediyorum. Bunların farkı oluşturduğunu düşünüyorum.

Atletizm ile ilgilendiğimden hava hakimiyetimin ve basketboldan gelen dar alanda çabuk hareketlenme özelliklerimin de futboluma artı kattığına inanıyorum. Babamın ısrarlı ve disiplinli antrenmanları sayesinde iki ayağımı da çok iyi kullandığımı söyleyebilirim.

Hem çok eleştiriliyorsunuz hem de başarılarınızla övgüler alıyorsunuz. Bunların arasından sıyrılarak motivasyonunuzu nasıl sağlıyorsunuz?

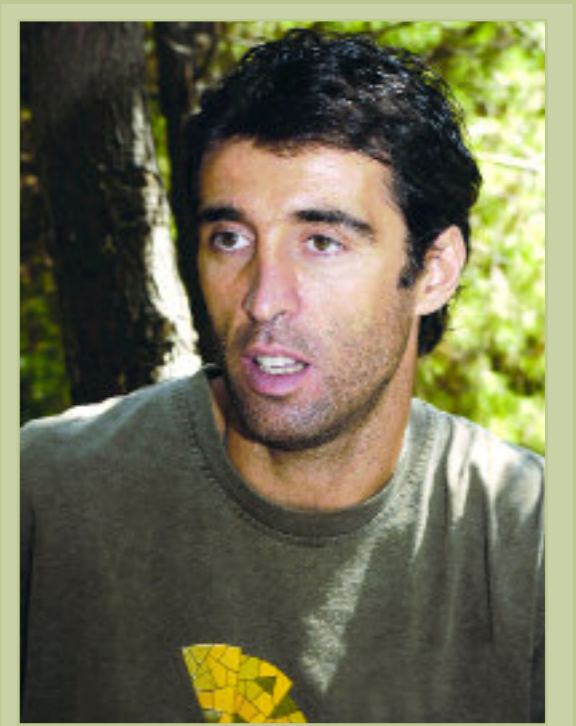
Yapı itibarıyla çok dengeli bir ülke değiliz. İnşileri-miz, çıkışlarımız, duygularımız çok farklı geliyor. Türkiye'de kendinizi motive etmeniz için çok farklı sebepler var. Hırsınızla veya aşırı duygusal olarak kendinizi motive etmek mümkün. Psikolojinizle doğru orantılı olarak zaman zaman yapılanlara karşı tepki verme durumu da doğuyor. Genel anlamda istikrarlı olduğumu düşünüyorum. Bunun yanında işimi çok seviyorum ve çok çalışıyorum.

Galatasaray ve Dünya Kupası yolunda Milli Takım hakkında neler düşünüyorsunuz?

İyi bir kadroya sahibiz ve şampiyon olacağımıza inanıyorum. İyi bir ivme yakaladık. Avrupa'da da geçmiş dönemde Türkiye'yi en iyi temsil eden takım olma morali ile umarım güzel şeyler yaparız. Türkiye ligi prova itibarıyla iyi geçti. Bunu Avrupa'ya da taşıyacağımıza inanıyorum. Tabii bütün bunları yaparken ana amaç Milli Takım olmalı. Danimarka maçını da kazansaydık büyük ihtimalle Almanya'ya gitmeyi garantileyecektik. Ama baraj maçına kalırsak yine de yeni hocamızla Dünya Kupasına gideceğimizi düşünüyorum.

Farklı ülkelerde de futbol oynadınız. Sizce Türkiye'de futbola bakış nasıl?

Bence dünyanın en fanatik ülkesi Türkiye. Ama bu-

“Her golün ayrı bir anlamı var bence. Ama kralın en unutulmaz imzası Leeds United maçının öncesi ve sonrası, o maçta kazanılan zafer ve attığım gol itibarıyla de zaferde payımın olmasının yanında bana göre çok anlamlı bir gol”

nu kötü anlamda söylemiyorum. Futbola karşı inanılmaz uç duygular besleniyor. Dengeyi bulmanın çok zor olduğu bir ülkedeyiz.

Futbolculara bakışta da Avrupa ile farklılıklar söz konusu. Avrupa'da genel bir istikrar tablosu var. Futbolcu iyi oynamayıp, kötü performans gösterse bile psikolojisini etkileyecek hiçbir şey yapılmıyor. Burada özel yaşantınızda rahat hareket edemiyorsunuz. İyiyken herkes yanınızda oluyor, çok itibar görüyorsunuz. Kötü diye lanse edildiğinizde etrafınızdaki kişi sayısı azalıyor.

İşiniz gereği uçakla çok sık seyahat ediyorsunuz. Yaşadığınız ilginç bir anınız var mı?

Eskiden pilot olmayı düşünüyordum ama şimdilerde uçaktan korkuyorum. Nedeni yaşadığım bir türbü-lans. 2002 Dünya Kupası maçları için Kore'den Japonya'ya geçerken uçak 600-700 metrelik irtifa kaybetti. O güne kadar uçaktan ve anlatılanlardan hiç korkmazdım. O günden sonra müthiş bir korku oluştu. Ancak işimizin bir parçası olduğu için sürekli uçağa biniyoruz. İzin verdikleri ölçüde pilot kabinlerinde uçmayı tercih ediyorum.